

„Událost“ jako model myšlenkový

Tak jako kdysi bylo pro běžné občany neobyčejně obtížné myslet trojúhelníky nebo krychle či koule atp. (a promýšlet vše v souvislosti s nimi do detailu i do hloubky), je v dnešní době neméně obtížné myslet „události“ v podobné obecnosti (a podobně vše s nimi souvisící) opět do detailu i do hloubky. A obdobně jako se teprve postupně dařilo odhalovat řadu vlastností rovinných obrazců nebo prostorových těles, o kterých původně nikdo neměl ani ponětí, ale které vůbec nemusely být nějak doplňovány nebo dokonstruovávány, nýbrž byly postupně odhalovány a poznávány jakožto jim jakoby „původně“ vlastní, můžeme se pokusit také krok za krokem odhalovat a postupně poznávat to, co také událostem je „původně“ vlastní, i když také zde slovo „původní“ má nebo může mít problematický a matoucí význam. Zkrátka a dobře: tak jako myšlený obecný trojúhelník je (byl) myšlenkovým modelem, je jiným, ale odlišným myšlenkovým modelem myšlená obecná událost. A tak jako geometrické obrazce musíme „promítat“ do skutečnosti, kterou chceme myslet, tak musíme do skutečnosti, kterou budeme myslet jako dějící se, odehrávající se, stávající se atd., rovněž „promítat“; možná ještě lépe než „promítat“ do skutečnosti by bylo říci „vykrajovat“ za skutečnosti (Rádl by řekl: z chaosu skutečnosti).

(Písek, 150129-1.)